

ZPRÁVY Z TRÁVY

Ahoj všichni,
celá naše školo!

Po vynucené pauze se opět dostáváte k novému číslu našeho školního časopisu Zprávy z Trávy, ve kterém jsme vám nachystali přehledku dění ve škole a toho, co umíme vytvořit, když máme důvod. Je mezi námi spousta zajímavých osobností, které

vám chceme postupně představovat a spousta akcí a činností, o kterých byste měli vědět. Pokud i vy budete chtít něco přidat do dalšího čísla, nebo budete mít nápad na něco, co by stálo za zveřejnění, obraťte se na paní učitelku Chrobákovou, kabinet má ve II. patře přístavby, nebo napište na chrobakova@zs-travniky.cz. Budeme se těšit na dobré nápady a podněty!

Přejeme příjemné čtení!

Rozhovor s Michaelou Janošíkovou

Představujeme vám naši spolužačku Míšu z 9. C, která intenzivně a vytrvale plave od útlého věku a dosahuje obdivuhodných úspěchů!

Jak ses dostala k plavání?

K plavání jsem se dostala skrz rodinu, která celá plave už od babičky, takže jsem k tomu byla vedena už od malička.

Kdy jsi začala s plaváním?

S plaváním jsem začala zhruba v pěti letech, kdy mě seznámili s vodou a naučili základy, zhruba ve druhé třídě už to začalo být závodní plavání. Ve třetí třídě jsem se dostala už k těm lepším plavcům a začala jezdit na závody.

Jaký jsi měla první důležitý úspěch?

První úspěchy přišly v 10 letech, vyhrála jsem pohár desetiletých, což bylo takové mistrovství republiky. Dosud můj největší úspěch je tento rok, byla jsem na 5. místě na letní olympiádě.

Zkoušela jsi i jiné sporty?

Zhruba od druhé třídy jsem začala dělat ještě gymnastiku, tam jsem měla taky nějaké úspěchy, ale ne tak velké jako v plavání. V sedmé třídě jsem s gymnastikou skončila, protože jsem se chtěla věnovat naplno plavání a taky to bylo strašně časově náročné.

Jaký preferuješ plavecký styl?

Můj oblíbený styl plavání jsou prsa, dříve to byl hodně znak, protože mi přijde, že je nejméně náročný na fyzičku.

Už máš nějaké rekordy?

Můj největší rekord v plavání jsou prsa na 50 metrů, nejlepší čas je 0:35:071, a to jsem čtvrtá v republice. A byla jsem nominovaná na nejlepšího sportovce Vsetína za rok 2018 a 2020.

Neměla jsi někdy chuť s plaváním skončit?

V budoucnu zatím nehodlám skončit s plaváním, i když je to někdy časově náročné, někdy máme tréninky i 6x týdně nebo přes víkendy jezdím na závody, ale stále mě to baví a naplňuje. Myslím si, že mě karanténa nějak zvlášt' neovlivnila, protože všichni plavci na tom byli s podmínkami stejně jako já sama. Ten

čas jsem využila ke cvičení nebo jsem si zašla zaběhat do přírody.

Ptali se: Adam Kalabus, Marie Kulišková, Marek Sniegoň

Čtenářská výzva

Kristýna Karbanová

Už jste o ní slyšeli? Že ne?

Je to výzva žáků ze Čtenářského klubu II. stupně, kterou si vymysleli na začátku školního roku, aby čtení bylo zajímavější. Můžete se ale přidat všichni, na věku vůbec nezáleží - mladší spolužáci, nebo i učitelé.

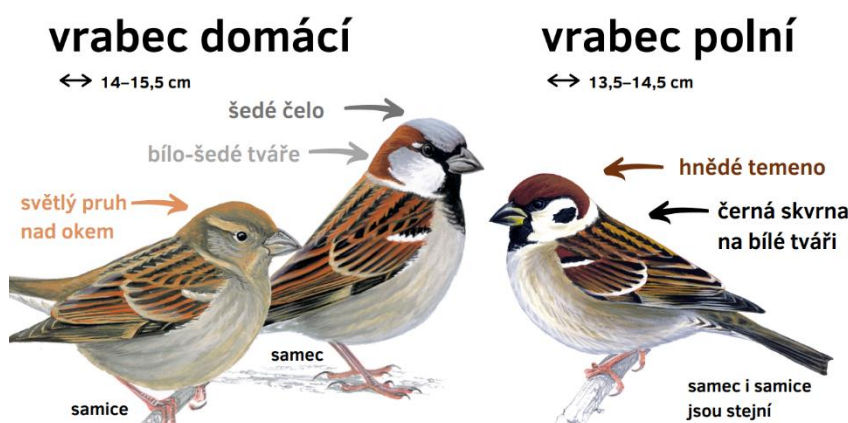
Podívejte se sami na Čtenářské desatero, kterého chceme docílit do konce školního roku. Každý, kdo doběhne do konce, bude patřičně odměněn a čeká ho i malé překvapení!

Přečti 10 knih, které splní tyto podmínky:

- Nová kniha (vydaná v roce 2022 nebo 2023)
- Kniha, jejíž hlavní hrdina trpí psychickou poruchou
- Magnesia Litera - nominovaná kniha
- Kniha básní
- Kniha mrtvého autora
- Kniha, jejíž obal se vám nelíbí
- Kniha od autora/autorky, se kterým se setkáte
- Kniha, podle které byl natočen film
- Oblíbená kniha rodičů nebo prarodičů
- Kniha psaná jako deník

Ptačí hodinka s Českou společností ornitologickou

6. - 8. ledna 2023 ptacihodinka.cz

Máte doma na okně, na zahradě, na stromě instalované krmítko pro ptáky? Rádi je pozorujete při zobání?

Můžete se tedy i vy zúčastnit vědeckého výzkumu určeného pro širokou veřejnost!

Projekt ČSO vybízí od r. 2019 ke sčítání ptáčků na krmítkách, letos v druhém lednovém víkendu.

Co k tomu musíš mít?

1. Bude nezbytné naučit se rozeznávat ptačí druhy. Ale neboj, tolik jich zas není, základní opeřence najdeš v našem časopisu, a také je možné se dobře naučit rozpoznávat druhy ptáků přes ptačí kvízy na birdlife.cz.
2. Vyber si nějakou hodinu ve vypsáných dnech a pozoruj, co se bude na krmítku dít. A sčítej!

Klidně můžeš ve všech třech dnech 6. 7. nebo 8. ledna, ale pozor - jen jednu hodinu.

3. Každého opeřence si zaznamenej na ptačí arch, nebo rovnou do elektronického formuláře a pošli na ptacihodinka.birdlife.cz.

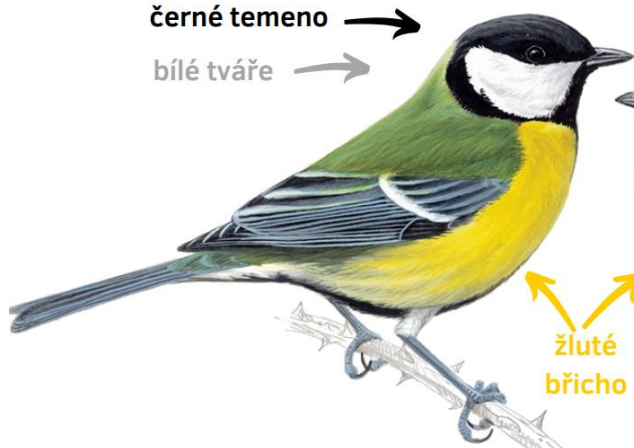
A to je vše! V dalším týdnu se na stránkách [birdlife](http://birdlife.cz) dozvíš, které ptačí druhy dominovaly a kolik ptáčků bylo sečteno.

sýkora koňadra

↔ 13,5–14,5 cm

černé temeno →

bílé tváře →

sýkora modřinka

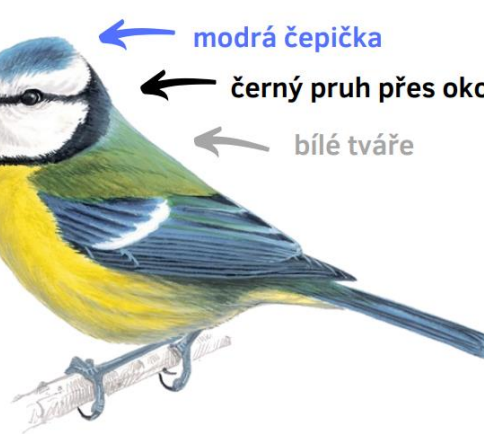
↔ 11–12 cm

← modrá čepička

← černý pruh přes oko

← bílé tváře

↖ žluté
↗ břicho

Holokaust. Připomínat, nebo zapomenout?

Andrea Chrobáková

27. ledna 2023 si budeme pietním aktem na ulici Štěpánské, kde se nachází památník obětí holokaustu (za přejezdem směrem k Penny marketu), opět připomínat den, kdy vstoupila Rudá armáda (tedy sovětská) do koncentračního tábora v Osvětimi. Nacistické jednotky se už dávno na místě nenacházely, ale jejich oběti ano. Obraz nelidské hrůzy tohoto dne popsala třeba spisovatelka Jakuba Katalpa v románu

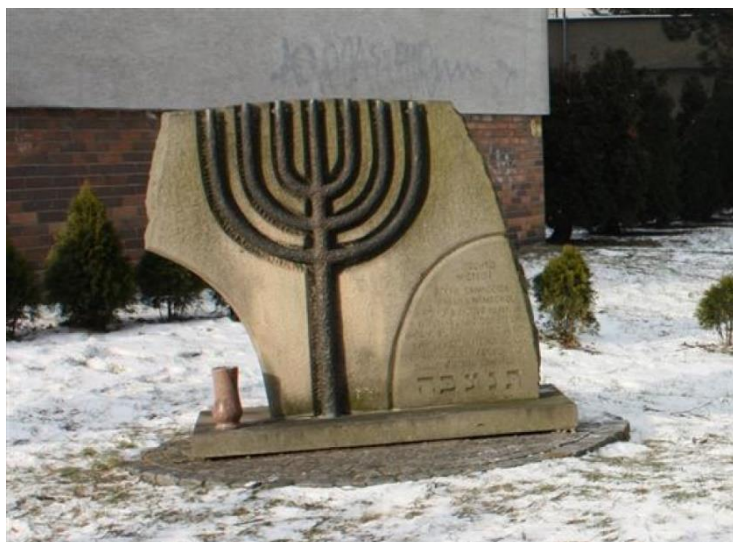
Zuzanin dech. Je to příběh mladičké židovské dívky, která holokaust přežije - knihu si můžeš vypůjčit i u nás ve škole, v knihovničce Čtenářského koutku.

A tento lednový den byl vyhlášen mezinárodním společenstvím Dnem památky obětí holokaustu a předcházení zločinů proti lidskosti. Město Vsetín u židovského památníku každoročně tuto událost vzpomíná ústy svých komunálních politiků a vybraní žáci naší školy si chodí holokaust také připomenout - buď vystoupením při pietě, nebo třeba „jen“ zapálením svíčky. To může udělat v tento den každý z vás.

Nedávno jsem četla rozhovor s jedním slavným izraelským spisovatelem Etgarem Keretem, jehož rodiče holokaustem prošli, on sám tedy patří do 2. generace přeživších. S bolestí popisoval Den památky obětí holokaustu jako traumatický den děsu v jejich rodině. Oživováním hrůz se jim do domova totiž holokaust zase vracel - prý to ani nebylo potřeba připomínat, neboť s nimi byl holokaust každý den. Spisovatelovi rodiče každou noc křičeli ze spaní, pronásledovali je noční můry i denní připomínky toho, co chtěli ze svého života vyhodit. A jejich děti tak trpěly s nimi.

Připomínejme tedy šoa sami sobě - a buďme vděční, že nemusíme s nikým holokaust zprostředkovaně prožívat. Dívejme se dobře kolem sebe - vnímejme bolesti druhých, a pokud je to možné, pomáhejme. Třeba našim ukrajinským spolužákům, v jejichž

A na závěr kvízová otázka:

Proč byl židovský památník postaven zrovna na ulici Štěpánské?

Na první správnou odpověď čeká sladká odměna v kabinetě dějepisu!

vlasti probíhá urputná válka, dávno vymknutá z kloubů. Je to válka i proti neozbrojeným civilistům, o které se naše ukrajinské děti bojí. Podejme jim pomocnou ruku a držme. Vytrvalost se totiž v této chvíli cení více.

Patrik Kopecký a záhada ztraceného telefonu

David Pončík

Stalo se to v pondělí 5. 12. Patrik Kopecký s kolegou Davidem čekali ve vestibulu a seděli na lavičce. Asi tak v 6:50 se Patrik rozhodl jít do šatny se převléct. Když se Patrik převlékl, šel zpátky za Davidem do vestibulu. Tam počkali 10 minut, jestli někdo nepřijde. Po deseti minutách se rozhodli jít do třídy. Když oba dva přišli do

třídy, Pat'a zjistil, že nemá telefon. Hned ho začal hledat. Díval se do batohu, pod lavici, na chodbě, ve vestibulu i v šatně, ale telefon nenašel. Když skončila matika, vydal se se svými kamarády hledat mobil znovu. Dívali se pod lavičku ve vestibulu a nic nenašli, potom šli hledat do šatny, dívali se do bundy, na zem, prostě všude. Potom ale zčistajasna se ozval Jakub O., že našel telefon v rekordním čase pěti sekund. Patrik byl moc rád a všechno se vrátilo k normálu.

A otázka pro vás, detektivy:

Kde našel Jakub O. Patrikův mobil?

Stručný rozhovor s mladým rybářem Vojtěchem Hajdou

- Co potřebuješ na to, aby ses stal rybářem?

Potřebuješ si udělat rybářský kurz, vyřídít rybářský lístek, potom si potřebuješ koupit členství a povolenku, která stojí přibližně 500kč.

- Kvůli čemu si začal rybařit?

Kvůli mému strýci a baví mě to až doted'.

- Co si všechno s sebou bereš, když jdeš rybařit?

Metr, peán (kleště), podběrák, papíry, prut, naviják se silonem, pak si беру nástrahy, návnady, háčky a židli.

- Jak dlouho rybaříš?

Cca 2 roky.

- Kolik zhruba platíš za průměrnou výbavu?

Zhruba 15 000 Kč.

- Kolik pstruhů si nejvíc chytil za den?

Zhruba 5.

- Jakou návnadu používáš?

Rohlík, kukuřici, kroupy, žížaly, červy.

- Jaký největší úlovek jsi chytil?

80 cm parmu.

- Máš nějaké místo, které bys doporučil nováčkům?

Na Bečvě u Rokytenky.

- Jak dlouho čekáš, než ti zabere ryba?

Klidně i 2 hodiny.

- V jaké části dne je nejlepší chytat?

Ráno a večer.

- Jakým stylem nejraději rybaříš?

Moderní kaprařinou.

- Jaká je nejchutnější ryba, kterou jsi chytil?

Candát.

- Jakou rybu nejčastěji chytáš?

Pstruhy.

Díky za rozhovor. Adam Zgabaj, Jindřich Greipel

A na závěr malá rybářská otázka:

Jak se jmenují nástroje na
obrázku?

Nápověda: oba byly zmíněny
v textu

Správné odpovědi hledejte u Vojty.

Výhled do života

Martin Urban

V zásadě vidím život rozdělený do pouhých třech etap, asi takhle:

1. etapa

Do školy zhruba od šesti let, to jsme v první třídě, tam se naučíme psát, počítat a číst. Potom to pokračuje dál a dál do druhého stupně, tam přichází zlom, kdy jdeme na druhý stupeň, učitelky na prvním stupni říkají, že to tam bude těžší, to je možná pravda, ale dostanou tě tak zbytečně do stresu, dále se tam učíme nějaké věci, které v devadesáti procentech situací nepoužijeme, ale používá se výmluva, že si cvičíme mozek. Projdeme úspěšně devátou třídou, tam se cesty našich spolužáků rozdělí, jdeme na střední, chytřejší jdou

na gympl a průmyslovky, a hloupější jdou na učnáky. Odchodíš si 4 roky, uděláš si maturitu, někteří půjdou do práce a někteří na vysokou, tím pro tebe škola končí.

VELKÁ INSPIRACE

2. etapa

Následuje období života, kdy budeš chodit do práce, přežívat z výplaty do výplaty, zakládat rodinu čekat v pondělí až bude pátek, abys s dětmi mohl jet za babičkou na chatu. To se

opakuje každý víkend, dokud nebudou prázdniny, to pak pojedete do Chorvatska jako každý Čech.

Budeš mít hypotéku a furt dokola.

3. etapa

Tvoje mládí končí, jsi v důchodu, tvoje děti jsou už velké, dostaneš dům, který jsi splácel celý život, budeš na důchodu, začneš nadávat na mládež, že nic neumí, v obchodě je tvůj jediný cíl vzít, co jde, a vytláčit lidi, co stojí u regálů.

Je fakt se na co těšit.

PERLIČKY UČITELŮ V 8. C

Lenka Húšťová: „Nebud' napučený jako galoša.“

?: „Julie, jsi neukázněná!“

?: „Tak ne asi.“

?: „Close mobile!“

Zuzana Pavlůsková: „Nová doba?! Učitel stojí, žáci sedí?“

Tomáš Buček: „Ták hačí!“

?: „Ty v tom růžovém!“

?: „Tak máš vymeteno v hlavě?!“

Denisa Tkadlecová: „V pátek ne, protože ve středu.“

Kateřina Přikrylová: „Natáhni ty haksničky!“

?: „Maminko, ty to vidíš!“

?: „Bud'te té kozí dobroty, a chovejte se jako ve škole!“

Některá jména jsou vynechaná, zkuste uhodnout, komu hláška patří:

?:

?:

?:

?:

?:

?:

?:

?:

Když se daří básnění...

Jabloň

Linda Mikušová

Achich ouvej, je mi zima,
mráz mi leze po větvích.
Ať je aspoň lepší klima
v těchhle dobách ledových.

O podzimu, krásných
chvilích,
můžu přeci jenom snít.
Avšak v lednech uplynulých,
dá se mi jen těžko žít.

Jarní časy začínají,
ten čas je jen otázkou.
Kytky, stromy rozkvétají
a já nejsem výjimkou.

Bílé lístky opadaly,
plody objevují se,
letní časy již začaly,
podzimní čas krátí se.

Sláva Bohu! Žluté stromy.
Podzim nám už začíná!
A s ním taky moje plody,
snad si je kdos taky dá.

„Mami, koukej na zahradu,
jabloň už se červená!“
„Kdo jablíčka, moje milá,
do košíku natrhá?“

A tak dcerka, celá šťastná,
šla k té krásné jabloni.
Na to jabloň trpělivá
čekala už od loni.

Štěně

Julie Koňářiková

Bezbranné štěňátko v lese,
celičké zimou se třese.
Maminku mu voda vzala,
ani napít mu nedala.

Musí z lesa pryč se dostat,
nedokáže s brekem
přestat.
Mezi lidi by se dostat
chtělo,
aby náhradu za mámu
mělo.

Štěňátko blouzní, neví,
kam má jít,
o šťastném životě může
pouze snít.
Už to chce vzdát, lehne si
v lese,
když ho v tom osoba do
chaloupky nese.

V chaloupce pak probudí
se,
z plné misky hned nají se.
Když pak novou mámu
spatří,
olízne ji jaksepatří.

Sen štěňátka stal se
skutkem,
netrpí už žádným
smutkem.
Žijí šťastně, jsou tak rádi,
stali se z nich kamarádi.

Za sedmero panství

Tereza Juříčková

U okna tu sedím tiše,
pozoruji ptáky z výše.

Jeden vzlétne
k mému oknu,
docela se ho i leknu.

U nohy má pro mě
vzkaz,
očekávala jsem ho
zas.

Vzkaz otevírám
jemnými prsty,
snad už budu volná
brzy.

Otec má prý dobrou
zprávu,
dneska večer volná
budu.

Drak mě vězní ve
věži,
na penězích mu
záleží.

Prý sem jede
mládenec,
budoucí můj milenec.

S penězi mě
zachránit,

před drakem mě
ochránit.

Večer k bráně přijíždí,

koně pomalí jak
hlemýždi.

Hlavně neudělat hluk,
říká dole nějaký kluk.

Nervozita ve mně sílí,
já nechci mít šaty
bílé.

V tom slyším řev
dračí,

k mé komnatě někdo
kráčí.

Někdo vchází do
dveří,
vezme mě do náručí.
Do tváře mu nevidím,

„Pust' mě!“ mu
nařídím.

Potrhaný,
neustrojený,
s krvavým mečem
ozbrojený.

„Draka jsem skolil,“
něco drmolil.

„Ale ty nejsi princ,“
zvolala jsem z plných
plic.

Ach, tak dobrá
zpráva,

byla to vesničanů
výprava.

Žádný princ, žádná
svatba,
ale jak proběhla
platba?

Skolili ho s dobrými
srdci,
aby mi mohli pomoci.

„Peníze nejsou vše,
děvče,“

přidal jeden stařec
ještě.

Všechny jsem je
obejmula,
a noc rychle uplynula.

Ráno v malé chýši,
mě probouzí myši.

Už pro mě můj otec
jede,
a domů mě zas
dovede.

Určitě se tu zas
vrátím,

a vše jim zase
oplatím.

Při odjezdu si utírám
slzy,

snad se vrátím zase
brzy.

Rádio Vsetín

Vážení posluchači,

vítejte u **Večerních Dobrých zpráv**.

Začneme u zvířat. Včera se ve zlínské ZOO narodila mláďata. Ovšem bylo jich 7 - mládě slona afrického, žirafy severní, klokana rudého, lva perského, tygra indického, tučňáka brýlového a lachtana medvědího. Chovatelé jsou nadšeni. A věří, že budou nadšeni i návštěvníci. Tento den si tato ZOO zapíše jako rekordní

porodní den. Naštěstí jsou všechna mláďata v pořádku a zaměstnanci i veterináři vše zvládli. Bravo, skvělá práce! Jen tak dál.

Ve Vsetíně byla úspěšně dokončena stavba rychlostní komunikace Vsetín - Valašské Meziříčí s napojením na dálnici D1. Skvělá zpráva pro všechny řidiče, cestující a obyvatelé regionu.

Zprávy ze zahraničí. V sousedním Polsku se zřítilo letadlo, ve kterém bylo 185 pasažérů a 8 členů posádky. Letadlo spadlo za velmi zvláštních okolností do

kukuřičného pole. Jako zázrakem všichni přežili a dokonce vyvázli bez zranění. Pilotům se totiž podařilo doplachtit na pole bez motorů a přistát jako na přistávací dráze. Polsko i celý svět pilotům tleská.

V Británii se vědcům podařilo vypěstovat zázračnou rostlinu, jejíž plody dokážou uzdravit těžké migrény. Britové slibují, že příští rok bude na trhu tento lék pro celý svět a migrény budou minulostí. Dobrá zpráva pro miliony lidí trpící bolestí hlavy.

Ve Španělsku u města Sevilla otevřeli národní park, kde se lidé můžou kochat krásnými přírodními útvary. Tento park již navštívili první zájemci a jsou nadšeni.

Kultura - Michal David Vás zve do Vsetína, kde vystoupí a podpoří místní základní školy. Jeho koncert bude na fotbalovém hřišti 17. 11. 2022 a dobrá zpráva je: pro žáky základních škol bude koncert ZDARMA! Tato zpráva určitě potěší všechny studenty i občany Vsetína. Přejeme hezkou zábavu!

Sport - Hokejisté Vsetína včera vyhráli finále první ligy a postupují do extraligy!

Český reprezentant Jakub Štvrtecký o víkendu vyhrál mistrovství světa v biatlonu v italské Anterselvě.

S medailí se přijede pochlubit i na své rodné Valašsko a na Vsetíně bude mít autogramiádu.

Naše dobré zprávy se chýlí ke konci a následuje počasí. Meteorologové slibují na celý listopad slunečné počasí s teplotami kolem 20C. Pršet by mělo jen v noci. Máme se skutečně na co těšit.

Zítří se slyšíme u dalších Dobrých zpráv.

Regionální zprávy Vsetín

Eliška Dvořáková, Rádio Vsetín